

- zarządzania poboru opłaty targowej w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso (art. 19 pkt 2 ustawy),

- ustalenia zwolnień przedmiotowych innych niż wymienione w ustawie (art. 19 pkt 3 ustawy).

Postanowienie zawarte w wyżej wskazanym §1 badanej uchwały polegające na uzależnieniu wysokości opłaty targowej od podmiotu będącego administratorem terenu nie znajduje oparcia w wyżej wskazanych przepisach prawa.

W orzecznictwie wskazuje się, że ustawodawca dopuścił możliwość „zróźnicowania stawek opłaty, w zależności od położenia targowiska (strefy targowisk), rodzaju sprzedawanych towarów i sposobu sprzedaży” (wyrok NSA z dnia 28 listopada 1997r. sygn. akt III S.A. 733/97). Zróźnicowanie stawek opłaty dopuszczalne jest więc w powiązaniu z elementami legalnej definicji opłaty targowej zawartej w art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tj. z miejscem sprzedaży jakim jest targowisko albo z przedmiotem czynności sprzedaży.

Kolegium wskazuje, że zarówno z uzasadnienia uchwały, jak i z wyjaśnień złożonych przez przedstawiciela Gminy wynika, iż uchwalenie tej niejako alternatywnej w stosunku do obecnie obowiązujących stawek, opłaty targowej powiązane zostało z „możliwością obniżenia kosztów utrzymania tego targowiska”.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opłatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych

przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez prowadzącego targowisko. Chęć obniżenia kosztów utrzymania targowiska poprzez obniżenie opłaty targowej oznacza, że opłacie targowej Rada nadała inną funkcję niż podatkowa (patrz wyrok NSA z 26.09.2000 sygn. akt SA./Bk 407/00).

Ponadto należy wskazać, że zgodnie z ustaloną linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego do działalności organów samorządowych w sferze zobowiązań publiczno-prawnych (np. podatków) nie stosuje się zasady „co nie jest zabronione jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone” jest tylko to co prawo wyraźnie przewiduje (np. wyrok z dnia 23.03.2000 sygn. akt II S.A./Ka 2402/99)

Wobec braku wskazania w podstawie prawnej przepisów dających podstawę do jej podjęcia Kolegium Izby stwierdziło, że uchwała została podjęta bez podstawy prawnej i orzekło jej nieważność.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

3384

UCHWAŁA Nr 14/753/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 września 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

zdania drugiego w §6 uchwały Nr XLI/288/2009 Rady Miejskiej w Krotoszynie z dnia 20 sierpnia 2009 roku w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli i niepublicznych szkół o uprawnieniach szkół publicznych prowadzonych na terenie Miasta i Gminy Krotoszyn oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania, w brzmieniu: „W przypadku niewykonania wyżej wymienionego obowiązku, jak również

obowiązku, o którym mowa w §4, Burmistrz Krotoszyna wstrzymuje dotacje”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 28 sierpnia 2009 r. Rada Miejska w Krotoszynie, powołując się na przepisy art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 90 ust 4 przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) ustaliła tryb udzielania, rozliczania oraz kontroli prawidłowości wykorzystania dotacji dla niepublicznych przedszkoli i niepublicznych szkół o uprawnieniach szkół publicznych prowadzonych na terenie Miasta i Gminy Krotoszyn.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 §§1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym

zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając termin badania na dzień 16 września 2009 roku.

Rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały Kolegium Izby ustaliło i zważyło co następuje:

Kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiotowym zakresie stanowi przepis art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty, zgodnie z którym, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1a i 2a-3b, oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji. Rada Miejska w podjętej przez siebie uchwale wypełniła wymogi wynikające z przepisu art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty bowiem określiła: podstawę obliczenia dotacji (wysokość dotacji na jednego ucznia (dziecko w szkole i przedszkolu), zakres danych jakie winny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu dotacji (m.in. liczba uczniów (dzieci), tryb udzielania i rozliczania dotacji oraz kontroli wykorzystania dotacji).

W §6 przedmiotowej uchwały postanowiono, iż: „Osoba prowadząca przedszkole (szkołę) zobowiązana jest udostępnić na żądanie organu dotującego stosowną dokumentację, obrazującą rzeczywistą liczbę dzieci (uczniów).

W przypadku niewykonania wyżej wymienionego obowiązku, jak również obowiązku, o którym mowa w §4, Burmistrz Krotoszyna wstrzymuje dotacje”.

Przywołany powyżej §4 uchwały stanowi, że „Osoba prowadząca przedszkole (szkołę) informuje Burmistrza Krotoszyna o aktualnej liczbie dzieci (uczniów) według stanu na pierwszy dzień każdego miesiąca. Wzór informacji o aktualnej liczbie dzieci (uczniów) stanowi załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały”.

Kolegium wskazuje, iż cytowane postanowienie o wstrzymaniu dotacji pozostaje w sprzeczności z art. 90 ustawy o systemie oświaty, a w szczególności z jego ust. 2a i 2b, zgodnie z którymi przyznanie dotacji dla szkoły i przedszkola niepublicznego zostało uzależnione wyłącznie od złożenia - w określonym terminie – przez osobę, prowadzącą niepubliczne przedszkole wniosku o przyznanie dotacji, zawierającego informację o planowanej liczbie uczniów. Określenie w §6 uchwały sankcji w postaci wstrzymania wypłaty dotacji przekracza zakres upoważnienia określonego w art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty, bowiem de facto przepis ten wprowadza dodatkowy, nie przewidziany w cytowanej ustawie warunek, od którego uzależnione jest przyznanie dotacji. Warunek ten nie może być traktowany jako odrębna od rozwiązań ustawowych podstawa przydzielenia dotacji. W orzecznictwie wskazuje się – (tak WSA w Krakowie w wyroku z dnia 19.02.2009 r., sygn. akt I S.A./Kr 1106/08), że zgodnie z treścią art. 90 ust. 3c ustawy

o systemie oświaty dotacje, o których mowa w ust. 1a-3a, są przekazywane w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki. Identyczne uregulowanie można znaleźć w odniesieniu do placówek publicznych określonych w art. 80 (art. 80 ust. 3c ustawy). Z tak kategorycznie brzmiących przepisów można wysnuć wniosek, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie ma możliwości wstrzymania wypłat należnych dotacji. Muszą być one realizowane w oparciu o dotychczasowe, znane organowi i udostępnione przez placówkę dane o ilości uczniów (wychowanków) lub dane o planowanej liczbie uczniów wynikające z wniosku o przydzielenie dotacji, składanym do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji (art. 90 ust. 2a, 2b, 2d, 3, 3a cyt. ustawy). Jeśli się okaże, że dotacja została przyznana w nadmiernej wysokości, gdyż faktyczna ilość uczniów będzie mniejsza niż przyjęta przez organ, to wówczas podmiot dotowany będzie zobowiązany do jej zwrotu na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 190 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104 ze zm.). Przy braku dobrowolnego zwrotu pobranej w nadmiernej wysokości dotacji kwestia ta zostanie rozwiązana w formie decyzyjnej (art. 190 ustawy o finansach publicznych, z którego wynika, że w takiej sytuacji decyzję w sprawie zwrotu dotacji wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa).

Podsumowując Kolegium wskazuje, że regulacja zawarta w §6 uchwały Rady Miejskiej w Krotoszynie dotycząca „wstrzymania dotacji”, została podjęta z przekroczeniem upoważnienia ustawowego określonego w art. 90 ust. 4 w związku z art. 90 ust. 3c ustawy o systemie oświaty.

Ponadto Kolegium Izby podnosi, iż w treści uchwały (§7) nie odniesiono się do postanowień zał. Nr 5 stanowiącego integralną część uchwały a przedstawiającego roczne rozliczenie dotacji. W §7 ust 1 i ust 2 natomiast dwukrotnie powołano się na załącznik Nr 4. Załączniki Nr 4 i 5 do uchwały obejmują rozliczenie dotacji, z tym, że zał. Nr 4 obejmuje rozliczenie dotacji w ciągu roku, natomiast zał. Nr 5 obejmuje rozliczenie roczne dotacji. Powyższą nieprawidłowość należy zakwalifikować jako oczywistą omyłkę pisarską, którą Rada Miejska winna wyeliminować poprzez stosowną zmianę w tym zakresie przedmiotowej uchwały.

Mając powyższe na uwadze, Kolegium postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.